

CONSCIÈNCIA D'ARA
Cada dijous
I la setmana que ve:
Amos Oz: contra el fanatisme

Estils

L'ATEISME SAGRAT
Feliciano Mayorga reflexiona en aquest llibre publicat per Kairós sobre com trobar sentit a la vida sense comprometre's amb un credo.

Dona i Islam: compatibles?

Dues autores musulmanes publiquen les seves reflexions amb la necessitat de trencar tòpics

DÍDAC P. LAGARRIGA
BARCELONA

Poques hores més tard de publicar la conferència de Sirin Adlbi Sibai *El pensament islàmic descolonial, una eina contra la islamofòbia de gènere* a l'Espai Francesca Bonnemaison, del pròxim dimecres 1 de febrer, les inscripcions ja omplien l'aforament, fet que va obligar l'organització a buscar un espai més gran dins de la mateixa Bonnemaison per poder acollir més gent. Malgrat que no és la primera vegada que visita Barcelona, aquesta jove nascuda a Granada l'any 1982, doctora en Estudis Internacionals Mediterranis, omple sales allà on va amb un discurs fresc i concís, profundament crític, sobre el que ella denomina *l'Islam descolonial*, centrant-se en especial en la qüestió del gènere.

La dona amb hijab

Explica Sibai que, quan va començar el programa de doctorat en Teoria política i teoria democràtica a la Universitat Autònoma de Madrid fa deu anys, un dels professors li va etzibar: "Per què una dona musulmana amb hijab fa una tesi doctoral?". Una dècada després, ja doctorada, Sibai acaba de publicar el llibre *La cárcel del feminismo. Hacia un pensamiento islámico decolonial* (Akal), entre altres motius, per respondre-li: "Vull que aquell respectat professor sàpiga que una dona musulmana amb hijab fa la seva tesi doctoral per poder escriure un llibre on denuncia el racisme cultural i epistemològic".

Un llibre on l'autora s'endinsa en les teories descoloniales llatinoamericanes, atades per intel·lectuals com el porto-riqueny Ramón Grosfoguel o l'argentí Enrique Dussel. A diferència de les teories postcoloniales, el descolonialisme entén que l'empresa colonial no es pot separar de la modernitat i, per tant, el món colonitzat ha de seguir fent l'esforç de sortir-se'n, pensant-se des de la pluralitat i visibilitant tot allò que la modernitat colonial vol ocultar. En aquest sentit es parla d'epistemicidi, d'aniquilació de significats culturals i espirituals que no encaixen amb la postura dominant occidental.

Sirin Adlbi Sibai recull tot aquest llegat teòric descolonial, construït especialment en els darrers vint anys, i l'utilitza per repensar l'Islam en clau de gènere. "El discurs occidentalocèntric de la incompatibilitat entre feminisme i Islam legitima

01. Dones musulmanes preguntant a Indonèsia.
AFP/ADEK BERRY

02. Sirin Adlbi Sibai. ARXIU

03. Carmen-Nur del Río Pereda. ARXIU

i que, com la biodiversitat, cada vegada es veuen més amenaçades pels monocultius, en aquest cas, de pensament. "Proposo la negació de parlar des d'allà on és imposat: canviar els termes i desarticular els conceptes existents i practicar l'enunciació des del mateix lloc on s'imposa el silenci i amb la veu de les i els silenciats", explica, i afegeix: "No es tracta de defensar un relativisme cultural ni de tancar-nos en un particularisme estret, sinó tot el contrari: portar fins a les últimes conseqüències el terme Universal. Es tracta d'ampliar-lo i fer-lo inclussiu i no exclouent, productor de vida i no genocida".

Un viatge a les arrels

Es tracta, doncs, d'un viatge a les arrels d'aquests malentesos que ens continuen separant i enfrontant i aportar referències vàlides per a la convivència, sense per això haver d'esborrar la diversitat de perspectives que poblen el món

objecte, més que subjecte, passiu i alienat incapaç d'alliberar-se d'una religió irremeiablement misògina i violenta. Una tasca imprescindible d'interlocució per desmuntar tòpics nocius.

La sobirania de la dona

En aquesta mateixa línia de profunditzar en les fonts, es publica ara un altre llibre, també d'una musulmana espanyola, Carmen-Nur del Río Pereda, que val la pena assenyalar: *La soberania de la mujer en el Corán* (Almuzara). Madrilenya nascuda l'any 1946, llicenciada en Ciències Geològiques a la Universitat d'Ottawa i traductora a l'ONU a Nova York i Ginebra, a més d'escriptora, Del Río Pereda es dedica en cos i ànima des de fa una dècada a l'exegesi de l'Alcorà, fet que la va portar a presentar la seva recerca al Congrés Internacional Femení per a una cultura de pau celebrat a Algèria fa dos anys i que el llibre publicat ara recull i amplia.

Amb un comentari centrat en els matisos de la llengua àrab, terme a terme, fet des del cor, l'autora arriba als fragments més polèmics de l'Alcorà en qüestions de gènere per explicar que, al contrari del que molts pensen, no només no és un text masculista, sinó que situa la dona com a centre de l'experiència humana, protegint-la i emancipant-la.

Una interpretació amb pinzellades de les tradicions espirituals antigues de Mesoamèrica, fet que enriqueix la perspectiva i entra també en aquest espai descolonial de referents, és a dir, que no necessita passar sempre pel filtre occidental com a mesurador i legitimador de discursos. "Podríem dir que, en el món musulmà, als nostres barons se'ls ha robat la confiança i la inspiració. Però això no és difícil de solucionar, n'hi ha prou amb què es dirigeixin vers Déu, amb tota humilitat, i li demanin que els faci com Ell vol que siguin", això és, com assenyala aquesta autora, extremadament delicats i equitatius amb les dones, sense imposar-se com a autoritat: "No hi ha autoritat marital ni es deu obediència al marit, de la mateixa manera que no es deu obediència a la dona. No és aquesta relació la que Déu ha disposat", conclou rotunda.

Dos llibres, dues veus, que es complementen i que ens regalen el seu esforç interpretatiu (en àrab *iytihaad*, eina clau de la tradició islàmica i molt utilitzada avui per treure l'Islam del pou sense fons del fanatisme), petites però significatives gpires de llum entre l'allau d'opinions poc rigoroses però, malauradament, amb prou ressonància com per a desvirtuar tot intent de convivència.

OPINIÓ

Éssers conscients

ENRIQUE MARTÍNEZ LOZANO
SOCIÒLEG I TEÒLEG

Des del punt de vista convencional, es creu que l'experiència està integrada per dos elements essencials: un subjecte (el cos-ment) i un objecte (les coses, els altres i el món). Per aquest motiu, podríem anomenar a aquesta visió de l'experiència dualitat convencional, en la qual està implícita la relació subjecte-objecte.

En la dualitat convencional, es creu que el cos-ment (el subjecte de l'experiència) connecta amb les coses, els altres i el món (els objectes de l'experiència) mitjançant un acte de conèixer, sentir o percebre. D'aquesta manera, es considera que el cos-ment és conscient, i que "les coses, els altres i el món" són allò de la qual cosa "jo" (el cos ment) en sóc conscient. Aquesta creença és l'assumpció fonamental en la qual està basada la nostra cultura mundial, on hi ha un subjecte, "jo", que coneix, sent o percep un objecte -"tu" o "això"-. De fet, aquesta creença està tan integrada en la nostra cultura que la majoria de la gent no la considera en absolut com una creença, sinó que l'assumeix de manera cega com una veritat absoluta.

"No sóc els meus pensaments o sentiments, sinó que sóc conscient dels meus pensaments o sentiments"

El procés mitjançant el qual descobrim que no és el "jo" com a cos-ment el que és conscient de les coses, dels altres i del món, sinó que és el "Jo" com a Consciència el que és conscient del cos i la ment, així com de les coses, els altres i el món, és denominat en ocasions *neti-neti*: "No sóc això, no sóc allò". No sóc els meus pensaments, sentiments o sensacions corporals, sinó que sóc conscient dels meus pensaments, sentiments, percepcions, etcètera.

En aquest cas, s'entén que el subjecte o el coneixedor de l'experiència no està fet de res objectiu, com pogués ser un pensament, una imatge, un sentiment, una sensació o una percepció; està simplement present i conscient i, per tant, ens hi referim com a "Consciència".

Gent

TEXT:
JOAN CALLARISSA

Títolasdjfh agsdjfhgsjhdhsh

Segons l'autora del llibre hi ha cinc contaminants que són els més comuns. Els altres tres són ear-se de **focontaminació (foto1)** electromagnètica derivada de la instal·lació elèctrica de l'habitatge o la que generen els ei vel mauris mattis hensent leo nulla, sagittis vel semper stibulum tincidunt dictum tortor et iabitur at tempor nisl.

aQuisque nulla nisi, porta ac dapibus sit amet, tempus sollicitudin neque. Vestibulum diam lacus, rutrum ac laoreet non, cursus eu risuspendisse semper ultrices dui, id commodo elit varius sit amet. Mauris facilisis porttitor dolor. Nunc

Títolasdjfh agsdjfhgsjhdhsh

Segons l'autora del llibre hi ha cinc contaminants que són els més comuns. Els dos primer font d'una contaminació erar problemes intestinals greus, com la salmonel·losi. Els altres tres són ear-se de **focontaminació (foto1)** electromagnètica derivada de la instal·lació elèctrica de l'habitatge o la que generen els ei vel mauris mattis hensent leo nulla, sagittis vel semper stibulum tincidunt dictum tortor et iabitur at tempor nisl.

aQuisque nulla nisi, porta ac dapibus sit amet, tempus sollicitudin neque. Vestibulum diam lacus, rutrum ac laoreet non, cursus eu risuspendisse semper ultrices dui, id commodo elit varius sit amet. Mauris facilisis porttitor dolor. Nunc

Quisque ut arcu augue, vitae aliquet

Segons l'autora del llibre hi ha cinc contaminants que són els més comuns. Els dos primer font d'una contaminació erar problemes intestinals greus, com la salmonel·losi. Els altres tres són ear-se de **focontaminació (foto1)** electromagnètica derivada de la instal·lació elèctrica de l'habitatge o la que generen els ei vel mauris mattis hensent leo nulla, sagittis vel semper stibulum tincidunt dictum tortor et iabitur at tempor nisl.

Maecenas suscipit feugiat lli, nec bibendum orci mi in elit. In ante leo, blandit noe sIn sit amet ris velit. Nulla ac dolor magna, id eleifend velit. Quisque consequat diam in eros suscipit eu fringilla arcu faucibus. Aenean vel diam est, non sodales neque. Fusce sed molestie ipsum. Nam et sagittis purus. In pretium condimen.